04/12/2019

PS Timotei l-a instalat pe noul stareț de la Cernica: Îl îndemnăm să fie râvnitor și iubitor la fel ca Sf. Cuv. Gheorghe

De sărbătoarea Sfântului Cuvios Gheorghe, cel care a condus vreme de 25 de ani Mănăstirea Cernica, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul l-a instalat pe noul stareț al așezământului monahal, protosinghelul Vasile Pârjol.

Instalarea a avut loc la finalul Sfintei Liturghii. Preasfinția Sa l-a îndemnat cu acest prilej pe noul conducător al obștii monahale să fie un călugăr râvnitor, să iubească slujbele Bisericii și privegherile așa cum le-a iubit Sfântul Stareț Gheorghe.

Sfântul Cuvios Gheorghe, starețul Mănăstirilor Cernica și Căldărușani, a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în 2005.

Despre acest cuvios, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a spus în cadrul omiliei rostite la Sfânta Liturghie, că a rămas în istoria mănăstirii drept un „tezaur spiritual de mare preț” datorită reorganizării vieții monahale de la Cernica.

„A avut o viață plină de nevoințe, a cunoscut stareți mari și a fost la rândul lui foarte ascultător. De aceea, starețul Gheorghe a fost mai întâi un monah râvnitor care a făcut ani mulți ascultare în Muntele Athos și la mănăstirile cunoscute din Moldova ca Dragomirna, Secu și Neamț”, a subliniat ierarhul.

A fost închinoviat la Mănăstirea Vatoped unde a luat contact cu Sfântul Paisie Velicicovschi.

Împreună cu acesta, în 1762 a venit împreună cu ucenicii săi în Moldova, stabilindu-se la Mănăstirea Dragomirna.

Odată cu instaurarea regimului austriac, 1775, Sfântul Paisie împreună cu un număr de monahi s-a mutat la Mănăstirea Secu, preluând mai apoi și conducerea lavrei Neamțului.

Vreme de doi ani și jumătate, până spre sfârșitul anul 1777, Sfântul Cuvios Gheorghe a fost ucenicul apropiat al starețului Paisie.

Până în 1781 s-a dus iar în Sfântul Munte. La întoarcere Mitropolitul Grigorie al II-lea al Țării Românești l-a numit stareț la Cernica.

Stareț la Mănăstirea Cernica timp de 25 de ani
După o lucrare plină de râvnă, de jertfă și de reguli aspre monahale, starețul Gheorghe a reușit ca în cei 25 de ani de stăreție să adune acolo mai mulți frați, spus marți Preasfinția Sa.

Sfântul Gheorghe a avut principii clare cerându-le călugărilor săi ascultare desăvârșită. Obștea pe care o conducea era plină de râvnă, iar călugării formați de el n-au ieșit niciodată din Mănăstire.

Pe lângă ascultarea desăvârșită, starețul dorea ca monahii din Mănăstire să se spovedească de trei ori pe săptămână.

De asemenea cerea ca toți monahii să fugă de mândrie iar duhovnicul mănăstirii să fie unul priceput și blând.

Fiind un mare iubitor al slujbelor bisericești, ierarhul a menționat că Sfântul Cuvios Gheorghe a rânduit privegheri importante la marile sărbători.

„Erau trei privegheri de toată noaptea care erau oficiate la 1 septembrie, la 1 martie și de pomenirea Sfântului Ierarh Nicolae, ocrotitorul așezământului monahal”.

„Erau apoi privegheri de opt ore, 12 pe an, închinate sărbătorilor împărătești și altele de șapte ore care erau închinate Maicii Domnului. Mai erau cel puțin 40 de privegheri peste an, de șase ore, la sărbătorile sfinților cu Cruce Roșie”, a spus Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Mănăstirii
Gheorghe,
embrie.

basilica.ro